

תאריך הסיור: יום שני, 12.6.2023

משך הסיור: תחילת הסיור 10:00, סיום משוער 14:00 (בקירוב)

נקודת מפגש: במבואת הכניסה למוזיאון ארץ ישראל. רחוב חיים לבנון 2 רמת אביב.

הגעה באוטובוסים: דן: 7,13,24,25,45,127; אגד: 126,171,270,271; אפיקים: 121

חניה: חניה בתשלום צמודה למוזיאון, עלות חניה יומית 25 ₪.

ברכב: עדיף WAZE. לבאים מצפון ולבאים מדרום: יורדים מאילון בשדרות רוקח, ממשיכים עד לצומת דרך נמיר. פונים ימינה (נמיר) ומיד שוב ימינה לרחוב חיים לבנון. ממשיכים ברחוב חיים לבנון עד הכניסה למוזיאון.

תוכנית הסיור

סיור סיום העונה יוקדש לחיבור בין אמני "דור העתיד" באמנות הישראלית לאמנית "דור הבינים" המציגה במוזיאון המוקדש לאמן ותיק, מוכר ומעורר געגוע. את סיורנו נתחיל בביקור מודרך בתערוכת הסיים של בוגרי.ות התואר השני של האקדמיה לאמנות בצלאל. בתערוכה משתתפים 24 אמנים המביאים איתם קולות חדשים, מקוריים ומסקרנים. פרופ' דור גז והדס מאור, אחראיים לאוצרות המוקפדת בתערוכה. לדבריהם "הפוטנציאל ליצור ולחדש בתחום האמנות העכשווית טמון בהבנת העומק האינטלקטואלי שבמעשה האמנות, וניצול מרבי של תנאיו ויתרונותיו הספציפיים של המקום שבו חי האמן והסביבה שבה נוצרת האמנות. מתוך כך, נדמה כי כלל הפרויקטים חולקים רגישות גדלה להקשרים המקומיים שבמסגרתם פועלים האמנים". את הביקור בתערוכה תלווה האוצרת רוית הררי (אוצרת הגלריה ברמת השרון וגלריה דנה בקיבוץ יד מרדכי). ביקור "מתווך" בתערוכת הבוגרים הנוכחית הוא הזדמנות נדירה להכרות עם העבודות והנושאים המעסיקים את האמנים (בשלב מוקדם יחסית) אך לא פחות חשוב, להתוודע למבט הביקורתי של אוצרת בכירה ומוערכת. מבט של "עד מומחה" לכאורה הנשען על ניסיון והכרות עמוקה עם זירת האמנות העכשווית.

מתערוכת ביכורים נמשיך למוזיאון נחום גוטמן הממוקם בשכונת נווה צדק. המבנה שהוקם ב-1887 היה מהראשונים בשכונת נווה צדק, שימש תחילה כביתה של משפחת שולמן. בתחילת המאה ה-20 נהפך הבית למשכנה של מערכת העיתון "הפועל הצעיר". הקומה השנייה בבניין הייתה סוג של "בית הסופרים" - אכסניה לכמה מגדולי הסופרים העבריים המוקדמים: אשר ברש, יהודה בורלא ודבורה בארון שנוכחת באופן עקיף בתערוכה בה נבקר. האמנית רוית דה פריס המציגה במקום תערוכת יחיד בשם "חור תולעת"¹ ומושפעת מסיפורים ברוח סיפוריה של הסופרת דבורה בארון. סיפורים העוסקים בנשים משולי החברה היהודית במזרח אירופה - נשים המתקשרות עם סביבתן וגואלות את עצמן באמצעות טיפול בבגדים, כלי מיטה וחפצי בית. (כזכור, בארון לא יצאה מביתה בעשורים האחרונים לחייה). דה פריס שואבת השראה מסבתה ואמה באמצעות חפצים שהעניקו לה ומטקסים וממחוות פיזיות הקשורים בהם. לדברי אוצרת התערוכה, מוניקה לביא, "חפצים אלו הופכים בעבודתה לפסלים-יצורים הממוקמים בחללים אובססיביים ומדיטטיביים בעלי אופי לימינלי, הנמצאים בין פנים ובין חוץ, בין אדם ובין חיה...". המהלך המתקבל בתערוכה, מוסיף רובד טקסי ושמאני ומתפקד לכאורה כ"אתר תקשור" עם רוחות של אימהות גדולות.

נסיים בביקור קצר בתערוכת הקבע של נחום גוטמן המוצגת במקום. התערוכה מציגה את ציוריו של נחום גוטמן כפרקים ממכלול יצירתו, ביניהן - עבודות קאנוניות משנות ה-20 וה-30 ועד יצירות מאוחרות משנות ה-70 של המאה העשרים.

¹ (מושג המתייחס לתופעה פיזיקלית המאפשרת מעבר בין שתי נקודות מרוחקות במרחב ובזמן).